

ВАГАННЯ КОНГРЕСУ

ВАШИНГТОН. — Федеральний конгрес поділений відносно того, чи їхати йому тепер на вакації, чи далі сидіти в столиці? Як в попередніх часах, так і тепер, республіканські конгресмени кажуть, що треба сидіти в столиці, бо часи напружені і в часі відсутності конгресу може статись щось неприємного, що змушений буде рішити сам президент. В конгресових республіканських колах розійшлась думка, що президент мав дати приказ демократичним провідникам конгресу, щоб вони забрали конгрес чимскорше з столиці. Сенатор Тефт заявив в сенаті, що тому саме, що президент так поспішається, щоб позбутись конгресу, конгрес повинен далі сидіти в столиці і радити.

Персональний секретар Рузвелта, Стів Ерлі, в імені президента заявив, що йому, президентові, байдуже, чи конгрес далі сидить в столиці, чи поїхав на вакації. Хай конгрес робить те, що вважає за відповідне. Президент лиш натякнув, що в теперішню хвилю він не має на увазі жадних справ, над якими міг би радити конгрес.

НЕБЕЗПЕКА ПРОДОВЖЕННЯ РОБУЧОГО ТИЖНЯ.

НЮ ЙОРК. — Алфред Словн, голова Джeneral Моторс, на засіданні Академії Політичних наук, що відбулось минулої середи в готелі Астор, Ню Йорк, заявив, що коли нація хоче як слід озброїтись, а водночас не занедбати продукції щоденних життєвих потреб, вона мусить повернути назад шестиденний робучий тиждень. На тім самім засіданні фінансист Лямонт говорив, що в забороні вивозу воєнних продуктів до Японії є щілини, крізь які такі ті продукти до Японії йдуть. Уряд знає про це і цьому не запобігає.

РЕЛІГІЙНЕ НАВЧАННЯ В ШКОЛАХ.

НЮ ЙОРК. — Шкільна рада міста Ню Йорку рішила шістьма голосами проти одного, щоб по ньюйоркських школах відступити одну годину науки на навчання релігії. Кожний школяр і школярка в часі цієї години могли б позбутись науки релігії від представників свого релігійного об'єднання. Перед тим у тій самій справі відбувся в Брукліні масовий мітинг, де брали участь родичі школярів. Бесідники на тім мітингу виступали проти цього, кажучи, що в Америці є найрізноманітніші об'єднання і як публічні школи зачнуть втручатись в релігійне навчання, вони нароблять чимало шкоди. Це буде початок зв'язку церкви з державою, говорили бесідники, а привинні оплесками це одобряли. Однак шкільна рада станула на становищі, що релігія це така важна річ, що годі лишати її цілком поза програмою навчання.

ДАЕС МОЖЕ ВИПИТУВАТИ КОНЗУЛІВ.

ВАШИНГТОН. — На запит Мартина Даеса, який разом з своїм комітетом досліджує неамериканські активності, чи він може брати під допит також німецьких і інших конзулів, які займаються тут нелегальною пропагандою, Кордел Гол, секретар стейту відповів, що так. Кордел Гол сказав, що Даес є виборним чинником і може робити те, що вважає за відповідне, а тим не ускладнить американської міжнародної політики.

РОЗМОВИ З СОВЕТАМИ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ.

ВАШИНГТОН. — На пресовій конференції запитаний підсекретар стейту, Сомнер Велес, відповів, що не бачить причини, чому урядові розмови з советським амбасадором Уманським мали б перерватися? Поїздка Молотова до Берліна ще зовсім не дає причин, щоб не говорити з Уманським, казав Велес. Бо розмови з останнім мають виключно інформаційний характер і вони причиняються до кращого взаємного розуміння.

ПОДЯКА ПРЕЗИДЕНТА.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт, відїжджаючи на короткі вакації, подякував всім своїм виборцям за піддержку, а також подякував всім тим, що ставлять американізм понад усе інше і заявили свою лояльність теперішній адміністрації, хоч у виборах голосували проти неї. В той спосіб можна буде досягнути повну єдність в Америці, говорив президент.

КОМУНІСТ БРИДЖЕС ПІДДЕРЖУЄ ДЖАНА ЛУІСА.

НЮ ЙОРК. — В переїзді через Ню Йорк, в до-розі до Атлантик Сіті, Н. Дж., де має відбутись річна конвенція Конгресу Промислових Організацій, Гері Бريدжес, якого вже кілька разів пробували влади депортувати з Америки за приналежність до комуністичної партії, заявив, що Джан Луїс це така особистість, що велика шкода повстає для робітничого руху, колиб вона усунулась.

МЕКСИКО БУДЕ КООПЕРУВАТИ З АМЕРИКОЮ

У зв'язку з планованим приїздом до Мексика на 1. грудня заступника президента, Гері-го Валаса, щоб взяти участь в інавгурації нового мексиканського президента, ген. Камача, в мексиканських офіційних колах отверто говорять, що відтепер відносини між цими обома країнами ґрунтовно поправляться. Мексиканський уряд вже рішився розбудувати шість своїх пристаней і зробити їх пригожими для воєнних кораблів. Ті пристані будуть поставлені до диспозиції американських кораблів. Крім того буде побудована відповідна сітка стратегічних доріг. Зрозуміло, що це все буде зроблено за американські гроші. Мексико сподіється великої позички від Америки, а також поправи торговельних зносин. Проте мексиканські офіційні кола ні словечком не згадують про конфіскацію американських копалень нафти на території Мексика.

ГЕНЕРАЛ АЛЬМАЗАН ДАЄ ІНТЕРВ'Ю ГАЗЕТАРМ

Генерал Альмазан, що перебуває тепер у Ню Йорку, дав газетарм побачення і в нім сказав ще раз, що це його вибрав мексиканський народ президентом у минулих виборах, а не генерала Камача, якого отсе збирається признати Америка. Ген. Альмазан твердив, що він дістав аж 95% голосів у тих виборах і що народ таки насправду його хоче. Нарід таки ще покличе його на президента, казав він. На запит, чи він дійсно планує в Мексико революцію, Альмазан відповів, що ще сам не рішився. Ви рішуче заперечував, начеб він був прихильником держав осі, чи загалом — фашистської диктатури. Він сказав, що в своїм житті все боровся за демократію, проти диктатур.

ВІЯСНЕННЯ В СПРАВІ БАЗ В УРУГВАЮ

Підсекретар стейту, Сомнер Велес, заявив, що бази, які тепер будуються в Уругваю, залишаються далі власністю Уругваю і не змінюють своєї суверенної приналежності. Вони тільки будуть віддані до ужитку воєнним кораблям не лиш Злучених Держав Америки, але всіх американських країв. Вистки, начеб Злучені Держави на власність набували бази в полудневих краях, непокоїли ці краї і викликували з їх боку заперечування.

БРИТІЙЦІ ЗНИЩИЛИ 12 ІТАЛІЙСЬКИХ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ, КАЖЕ ЧОРЧІЛ

Бритійський прем'єр, Вистон Чорчіл, держачи в руках три листки паперу, вичитував з них з великим задоволенням і усмішкою найновіші новинки з поля битви, з яких виходило, що британські літаки-ніщильники ушкодили майже половину наймодерніших італійських панцирників до тієї міри, що вони не є боєспосібні. Сталося це, сказав Чорчіл, в полудневій італійській морській базі Таранто, де ті кораблі стояли. Ушкоджено три панцирники і два кружляки. А разом з тою шкодою, яку завдав італійському конвою в проливі Отранто, треба рахувати, що в одному дні знищено 12 італійських воєнних кораблів. Чорчіл заявив далі, що те, що тепер сталося, дасть британській флоту на Середземному морі велику перевагу, а також дається відчуті і в усіх частинах світа. Це значить, що Британія буде могла тепер ужити частину своєї флоту, що знаходиться на Середземному морі, для інших цілей і в інших частинах світа.

ІТАЛІЙЦІ ПРОБУЮТЬ ЗАПЕРЕЧИТИ

Часопис „Ди Ню Йорк Таймс” дістав з Риму, від свого кореспондента, італійське заперечення тої побіди, про яку подають з Лондону. Та цензура перепустила тільки кілька слів, а решту скреслила.

ГРЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ЗАВДАЮТЬ ІТАЛІЙЦЯМ ПОВАЖНІ УДАРИ

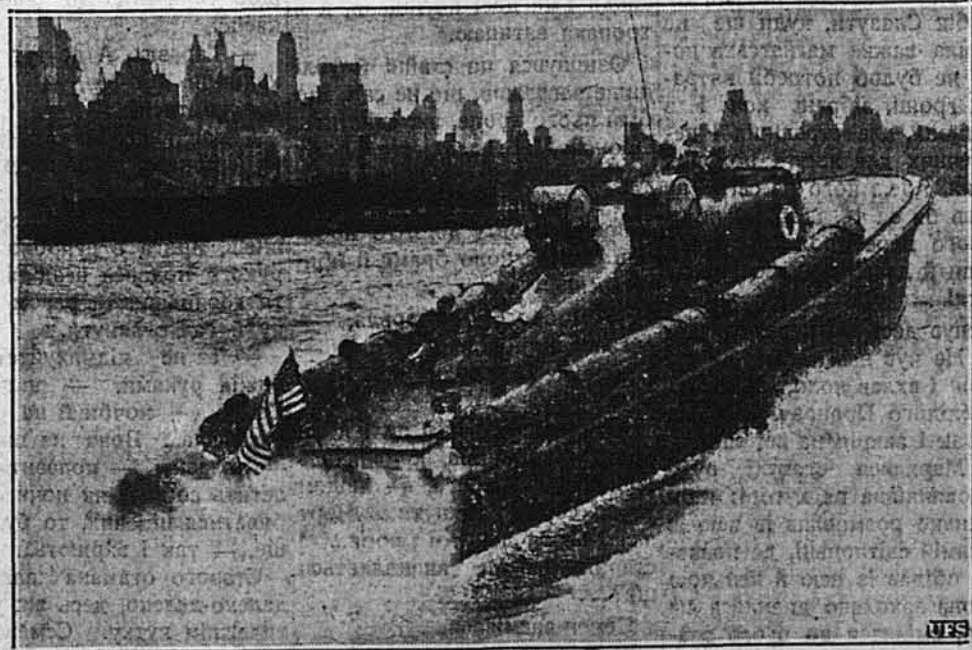
З Білгороду доносять, що греки впустили нову італійську дивізію на три милі в глиб Греції, а потім грецька артилерія взяла її в хрестний вогонь. Італійці мусіли відступити до Альбанії. Італійський комунікат твердить, що греки всюди відступають, а італійські частини поступають вперед.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ РОЗБИТТЯ КОНВОЮ

Бритійський воєнний комунікат подає, що вернуло до пристаней ще 6 кораблів з того конвою, що мав 38 кораблів, а мав бути знищений, згідно з повідомленням німецької воєнної команди. Отже досі ще бракує всього 8 кораблів з згаданого конвою, який німці мали розбити десь на середині Атлантики. Решта кораблів вже є в британських пристанях.

СПАЛЕНО ТІЛО ЧЕЙМБЕРЛИНА

ЛОНДОН. — Тіло бувшого британського прем'єра Невіла Чеймберліна спалено в Голдерс Грін в присутності тільки двох членів його дому. Єпископ Барнес, що відправляв поминальну Богослужбу, казав, що доперва пізніше історія оцінить належні заслуги Чеймберліна як того, що змагав до мира, коли застановиться над тою руїною західної цивілізації, яку наносить теперішня війна.

РОЗБУДОВУЮТЬ ВОЄННУ ФЛОТУ ДРІБНИХ ЧОВНІВ. Такі боеві кораблі ста-ла тепер будувати американська воєнна флотія. Човни шквортні й поворотні.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ГЛЯДИТЬ НА СОВЕТИ ВЖЕ ХОЛОДНІШЕ

ЛОНДОН. — Американський кореспондент з Лондону, Роберт П. Пост, доносить, що вже є в Англії позначки, що уряд зачне трактувати Росію дещо холодніше. А це замітне, каже кореспондент, коли зважитись, що цей уряд за останні місяці надскакував над Соведами, бажаючи їх відхилити від спілки з Гітлером. А тепер так виглядає, що з тих британських залицянь нічого не вийшло. Тому, каже далі Пост, треба надіятись, що в найближчих тижнях прийде до загострення англійсько-советських відносин, та що це загострення дасться незабаром пізнати.

Не прив'язують великої ваги до нарад у Берліні.

Разом з тим, як урядові кола, так і преса, не дуже журяться тим, над чим радять в Берліні. Здають собі справу з того що там може прийти до якоїсь тіснішої кооперації між Соведами і державами „осі”, а зокрема між Німеччиною і ССР. Наслідком німецько-советського нового порозуміння може бути зменшення війська на спільній границі, а також співпраця на інших фронтах, можливо на Балкані, а також і на Далекому Сході, разом з Японією. Бритійці приготовані на найгірші несподіванки. Але назагал є тої думки, що розмови в Берліні зааранжовано на те, щоб диктатори могли похвалитись у своїх краях „дипломатичними успіхами”, коли інших нема.

ВЖЕ Є ПОРОЗУМІННЯ МІЖ СОВЕТАМИ І ЯПОНІЄЮ.

ШАНГАЙ. — До повищого закінчення приходять заграничні кореспонденти, що тут слідкують за політичними подіями. Кажуть, що слідне щокороче пересунення японських воєнних сил. І є позначки, що Японія скерувала свої сили в сторону французького Індокитаю. А можливе, що японські війська захочуть зайняти теж і Нідерландську Індію. Усе те вясниться незабаром. Але так виглядає, що в тих справах мусіло прийти вже до порозуміння між Німеччиною, Італією і Японією, а також і між Японією і Соведами.

ІТАЛІЯ І СОВЕТИ.

МОСКВА. — Є ще одна позначка, що іде скорим темпом до советсько-італійського заприязнення. До Москви прибув кореспондент італійської пресої агенції Стефані. Булаб це річ маловажна, якби не те, що ця агенція не висилає свого представника до Москви від початку большевицької революції. При тому зазначається, що советська пресова агенція Тасс отворила своє бюро в Римі тому два місяці.

ПИШУТЬ ТІЛЬКИ ПРО ПРИНЯТТЯ.

БЕРЛІН. — Заграничні кореспонденти мають тяжкий оріх, коли хочуть щось написати про наради, що ведуться між советським прем'єром Молотовим і Гітлером, Герінгом, Гесом. Преса подає тільки, що та і та розмова тривала тільки а тільки годин, та що був святочний обід і святочна вечера, та що ніхто не звертав уваги на британські намагання бомбардувати Берлін. Замітне те, що Молотов, відвідуючи Геса, зложив тому останньому при-від комуністичної партії. А Гес, як загалом при-пускають, мав би бути наслідником Гітлера.

БЕЗ КОМЕНТАРІВ.

МОСКВА. — Советська преса пише на виднім місці про наради Молотова з Гітлером, але не подає при тому ніяких ближчих вяснень.

ВІЙНА З ГРЕЦІЄЮ ЗАСКОЧИЛА ІТАЛІЙЦІВ.

АТЕНИ. — Таке розповідають грецькі дипломатичні урядовці, що прибули з Риму. Знову подонені італійські офіцери мають казати, що їх запевнено, що як тільки вступлять на грецьку територію, то в Греції вибухне повстання і настане державний переворот.

ВАТИКАН В ОБОРОНІ ПОЛЬСЬКОГО ДУХОВЕНСТВА.

ВАТИКАН МІСТО. — Ватиканське радіо зачало знову передавати відомости про переслідування католицької церкви на польських землях, що є під німецькою окупацією. Подається, що німці далі арештують польських священників, забирають польські духовні семінари, відсилають польських єпископів до концентраційних таборів та переслідують католицьку пресу. Далі кажеться, що виключено науку теології з університетів, заборонено вести „Католицьку Акцію”, а з люблинської дієцезії нема взагалі ніяких відомостей, бо єпископ, хоч звільнений з концентраційного табору, до дієцезії не вернув, а єпископ-помічник є досі в тюрмі.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ПОЛІТИКА В ТЕМНОТІ

Цими днями мало що не в кожній поважній американській газеті першу статтю присвячено справі відвідин большевицького комісара Молотова в Берліні. Цим підкреслюється вагу стрічі Молотова й Гітлера не лише для двох країн, котрі вони представляють, але й для цілої Європи й світа поза Європою. Догадується цього кожний газетний читач і природно звертається до таких статей, щоб знайти в них розуміння значіння цієї події.

Та в котру газету він заглянув би, він найде там повно таких висловів, як отсі: „Про візиту Молотова в Берліні сподіваються, що вона витягне на світло денне деякі тайні пляни й торги, котрих диктатори пробували добитися останніми тижнями. В темноті Європи нема ніяких освітлюючих знаків, але ми можемо вгадати з того, що не сталося... Ми можемо теж угадати, що... Чи можна буде Росію підкупити або примусити унерухомити турків...? Наслідки покажуть, чи це все лише гра на сцені, без справжнього значіння, чи Сталін справді боїться німецької збройної сили...? Що Росія останеться нейтральною, знаємо згори, але нейтральною в чий інтерес і на яких умовах?“. Здавалося би, що там пише якийсь льокальний часопис, який справами заграничними не цікавиться, який не удержує навіть кореспондентів в Європі. Та так пише „Нью Йорк Таймс“, що має відкрито претенсії вважатися найбільше зацікавленим у цих справах, найкраще поінформованим, найкраще обслугованим своїми численними кореспондентами.

Менше-більше в такому самому тоні пише його конкурент, „Нью Йорк Геральд Трибюн“. Він припускає згори, що відвідини Молотова й його 33 знавців у Гітлера послужать гарною нагодою для тоталітарних вождів заманіфестувати перед світом, що один осліплюючий досвід тоталітарної перемоги, але зараз додає: „однак що справді лежить поза цим, де вже друга справа; про це можна лише догадуватися“. Дали „Геральд Трибюн“ признає менше відкрито: „Теоретичні можливості (таких догадів) безконечні. Сягають вони від згоди за Балкан аж до повної полагоди між Росією, Японією й осєю, заведення спільного ділання, розділу Бритійської Імперії, і розділення цілого світу“.

Як можна бачити, зо заяв цих двох часописів, визиваюча ситуація, замість дати нагоду проявити службу газети в такі хвили, наповняє поважну газету якраз свідомістю незділності сповняти цю службу. Хоча в новинарському відділі часопис подає вістки, чутки, сплетні, однак в своїх передовицях він виразно признає, що він головних фактів таки не знає, а через те не може дати належної оцінки події.

3 ІНШОГО СВІТА

„Марсіане“ — таку назву дали мешканці Західної України большевицьким войкам та цивільним службовцям советського апарату. З ними тяжко порозумітися. Так нечаче вони вирости на іншій планеті. У них „мозок набавир“. Вони не живуть знанням дійсності, а фантастичними теоріями, якими їм 20 років набавир голови комуністична Москва. Віра в якийсь світовий післанництво Росії (Месіанізм), змішана з теорією „світової революції“, з додатком природженої московської горди до всього іншого, до їх неподобного, — це теперішній большевизм. „Большевицька Москва декретами“, скасувала релігію, віру в Бога, зате на місце Бога вона поставила чоловіка — Сталіна.

Нема дня й години в Советським Союзі, щоб у радіо, на вічах, у школах і в урядах цього імені не згадували з найбільшою пошаною і покірною. Для цього вже виробився певний ритуал. Імени советського диктатора не можна згадати так собі, між іншим. Ні, він належить до обряду. Наприклад, говорить промовець на мітингу про „сучасну ситуацію“, про успіхи і досягнення СССР, згадує нарешті також і про трудності та перешкоди, що стоять на дорозі „світової революції“, а потім підносить голос і тоном жерця промовляє: „Так, товариші, це не зломлена ворожа сила, це великі труднощі перед нами, але коли ми знаємо, що там у Москві, за білими стінами Кремля, нашою боротьбою кермує геніальний вождь світового пролетаріату, улюблений батько народів, мудрий і далекозорий Йосип Вісаріонович Сталін“ (тут усі встають і плещуть у долоні, промовець робить хвиляну перерву, ніби зачарований іменем советського божества), — „то ми певні, що всі труднощі усунемо, всіх ворогів розібємо, збудуємо комуністичну державу, створимо веселе і щасливе життя без визиску й насильства, вільну сімю свободних народів цілого світа“.

Це приклад советської „молитви до Сталіна“. Пропаганда — велика сила. Адеж лише невелика частина людей думає самостійно. Більшість приймає готові думки й форми, живе тими думками й почуваннями, які масі прищепить преса, радіо, промови на вічах і т. д. Колиж пропаганда в руках одної партії, то завдання — накинати свої ідеї масі — це легше, бо нема критики. В СССР досягнено це на 100 відсотків.

Москва хоче своєю політикою, школою і пропагандою утворити єдиний „советський народ“, і прищепити масам советський патріотизм. Цей замір не вдався щодо старшого покоління. Але в молоді ці ідеї пройшли. Молоді вже не почувають себе приналежними тільки до окремої національної індивідуальності, але відчують себе членами більшого колективу — „советського“. Українці, білорусини, грузини, татари, виховані в советській школі й вивчені в червоній армії, співають ті самі пісні (про Буденного, Сталіна, Ворошилова), він виріс під впливом однакових ідей, продиктованих з Москви, він привчений те саме любити й ненавидіти.

Нам довелося розмовляти з одним советським старшиною, що втік із червоної армії за кордон. Йому 24 роки, він не пам'ятає ні батька ні матері, був „безпритульний“, виріс на вулиці, пройшов школу українську і почуває себе українцем. Чому він, дитина революції, покинув червону армію? Він оповідає, що був з своїм полком на Волині в Західній Україні. Коли войки червоної армії побачили, що навіть під панування польської шляхти українці жили краще, ніж живе людність під советською владою, то звернулися до нього, щоб пояснити їм причину: адеж вони йшли „визволяти єдинокровних братів“. Щоб не криводушити, молодий старшина рішив тікати. Чи він ворог советської системи? Ні, але він уважає, що советська влада веде неправильну політику. Чи розуміє, що Москва визискує Україну? Ні, він цього не бачить. Про відокремлення України від Росії він не думає поважно, бо вважає, що „вкупі вигідніше“. Крім того йому жаліє Росії, бо без України там „усе завалиться“. Почувши аргумент, що коли Росія без України завалиться, то значить там усе гине, і тільки Україна може стати здоровим політичним і господарським тілом, наш старшина врешті пристав і на „сепаратизм“, але несподівано заявив: „Проте я думаю, що всю українську еміграцію треба буде перестріляти“. — Чому? — „Бо вона не знає умов життя на Україні і буде там тільки шкодити“. — Добре, то ви тепер також емігрант. — „Ну, то й мене треба буде розстріляти“, відповів цей чоловік, вихований советським режимом. Чом не „марсіанин“?

Хто з Західної України мав нагоду бачити нове советське покоління в роботі протягом цього першого року окупації, всі в один голос підчеркують спільні черти у людей „з того світа“, чи вони москалі, киргизи, білорусини, чи українці. Кидається ввічі недбалість, непошана до річей, до людської праці. Наприклад, щось зіпсується або поламається в авті або в тракторі в полі. Шофер і не подумав справити машину: він просто кидає до рогу річ, бо для справляння є „технічна команда“, а сам їде геть. Коли йому скажуть, що шкода машини, ще хтось із подорожніх з неї візьме цінні частини, то на це готова відповідь: „Нову зроблять на фабриці“. Чи це советський „американизм“? Ні, це просто психологія раба, котрому зовсім байдуже, як, на чім, де і для чого працювати.

Советський шофер, кажуть люди, не визнає воріт. Він їде автом у зачинені ворота, аж дошки тріщать і обламуються охоронці від болота на машині. Господар кричить, що „совіт“ не при своєму умі, що поламав добрі ворота, — на це теж відповідь: „Нові зробимо“. Він їде далі, наїздить на молоді щепи, яблуні й груші, — так, що бічні деревця тріщать і ламаються, як ті сірники. На протести та сама відповідь: „Нові посадимо“.

Це не випадкове. Ще за царської влади москаль був трохи номадом, він не любив хліборобства, ішов до міста, лишивши господарство жінкам, або йшов просити милостині на Україну, „лабіратся“. Це — тип „босняка“, так тепло і романтично описаний в оповіданнях Максима Горького. Ідеал бродячого „босняка“ здійснила большевицька влада. В СССР усі блукають з місця на місце. Робітник мандрує від фабрики до фабрики, селянин із села до міста, советського службовця влада перекидає з одного краю великої держави до другого, щоб він не пустив коріння серед людности. Ніде чоловік не нагріє собі кутка, все у нього не своє, а „наше“, нічне. Як ідеали такої людини? Йому вдовали в голову, що советська влада має „ощасливити“ цілий світ, і він думає, що так має бути всюди, як у них, бо треба, щоб усе було „вообще“ (спільне для всіх). Вони не мають сорочок, але спробуйте сказати, що це некультурно ходити без сорочки, „Чим я некультурна?“ — здивовано каже советська інтелігентка, що сиділа на своєму волосся крохмалю, щоб волосся держалося, у спідниці з мішки і з давно немитого, зате напудрованою шиєю. На таке — нема аргументів, бо тут ди-

ЧЕЙМБЕРЛИН

Відійшов чоловік, якого не забуде історія світа. Невіда Чеймберліна називають „угодовцем“ чи „опортуністом“ за те, що пішов на порозуміння з диктаторами. „Угода“, це так часто зловживане слово, є недопасована теж і до духа та звязяття Чеймберліна, щойно помершого бувшого британського прем'єра.

Це правда, що Чеймберлін пішов на компроміс з Німеччиною, підписуючи історичний договір у Мінхені, 29-го вересня 1939 р. Але це також правда, що кілька місяців пізніше, коли Гітлер зламав цей пакт своєю окупацією Праги, Чеймберлін почав протинаступ. Він дав гарантії Польщі на весні 1939, а вже осінню цього самого року пішов до війни, не виявляючи найменшої охоти кінчити її якоюсь новою угодою з Гітлером. Цим разом ціну поставив сам Чеймберлін, а вона була така: цілковита перемога над Німеччиною.

Коли Німеччина почала заводити „новий порядок“ і в Європі почали падати одна за другою досі незалежні держави, тоді на Чеймберліна поси-

скутувати — це саме, що весті спір з сльпцем про краску.

„Советський народ“ — це останнє слово большевицької „національної політики“. Є українська, фінська, турецька й вірменська мови, є й країни, що зветься окремими національними іменами. Але в советській державі цим іменам надають територіальне значіння. Хто народився або довго живе на Україні, хочби й не був українського роду, називає себе „українцем“, хоч не знає ні української мови і нічого спільного з українським народом не має. В цьому видно послідовну советську систему: зробити з України та з інших національних територій лише географічну назву. Врешті може лишитися назва „Україна“ і імя людности „українське“, але та нова людність буде зовсім інша, іншої раси й мови, бо справжні українці можуть бути винищені або розсіяні по безмежних просторах за Волгою і за Уралом.

Як вони виглядають фізично? Лікар з провінційально-го міста в Галичині, що мав нагоду оглядати дуже багато советських войків у своїй кабінеті, каже: Дуже слаба порода людей. Землистий відтінок кожні на тілі, як наслідок недоживлення. Дивувалися повна байдужість советського войцтва до жіноцтва. Старі жінки згадують, коли царська армія була в Галичині 1914—15 року. Все питали „чи девки єсть?“ Тепер не те покоління. Виросло в голоді й холоді, воно вже в молодих літах виявляє ознаки старечості. Тільки в „частинах особливого призначення“, — це так звані „сталінські ребята“ — вигляд людей ліпший, їх добре годують і одягають.

Позитивне в настроях советського войцтва — це пошана до книги. Ті з них, що вміють читати, беруть і купують книжки, де можуть, і жадібно їх читають. Боятися тільки політичних комісарів, щоб не побачили.

Советська держава дістала майже 25 мільйонів нових громадян на заході. Вже не можна буде їх відділити непроходимою стіною від інших мільйонів „марсіан“, що вирости під большевицькою владою. Невідома, які наслідки це прилучення принесе для советського режиму. Знаємо тільки, що Москва поспішає найлютішим, кривавим способом викоринити на наших західних землях усе, що не підходить під советську міру, звичину для „марсіан“, людей з іншої планети.

Г. М.

пались дорікання, начеб то він був батьком угоди з Гітлером, яка уможливила йому підбій слабших народів.

Та таких аргументів можуть халатися люди, що не знають історії англійської політики за останні роки, а ще менше знаються у внутрішніх відносинах Англії.

Коли хтось хоче шукати початків угоди, то певно не знайде їх в політиці Чеймберліна. Вже в 1931 р. англійці відчували, що над Європою висить марево страшного німецького реванжу. Та Англія, як цілість, не звертала уваги на явища надходячої бурі. Промислові та фінансові верхи легковажили собі нову загрозу. Мало було таких, що хотіли зрозуміти, що надходить, а що розумів Чорчіл.

Коли Чеймберлін обняв прем'єрство в 1937 р. по Болдвінові, то марево війни вже котилося цілою силою вперед. Будучи на розмові з Гітлером Чеймберлін пізнав, що він має до діла з тоталітарною філософією, що визнає тільки силу. Він також зрозумів, чому в Німеччині не було ні безробіття ані боротьби між капіталом і працею: Гітлер зніс безробіття даючи масам своїх робітників нове заняття — підготовку до нової війни. Можливо, що Чеймберлін не розумів крутих стенок повеної Європи так добре як Чорчіл, який сам є істориком. Будучи бізнесменом, Чеймберлін не міг добувати в людях його тих, що хотіли стати другими Цезарями чи Наполеонами.

І коли обвинувачують Чеймберліна в угоді, то вина тут куди більш його класу та тої епохи, в якій він жив. Будучи паціфістом з переконанням та добрим підприємцем в житті, Чеймберлін не вірив, що люди мусять іти до війни. Він вірив, що й найтяжчі непорозуміння можна поладити згодою. І тут саме лежить трагедія того роду людей як Чеймберлін та тих його „класових співгромадян, що хоч знали, що Німеччина підготовляється до війни, проте не робили майже нічого, щоб Велика Британія була якнайзброєна і готова до війни. Що смерть Чеймберліна була приписана тим подіями, що наступили по Мінхені, про це кожному ясно. І особливо Чеймберлін терпів чимало; той катаклізм, що покотився по вересні 1938 р. був ударом за ударом в його політичний світ.

В дні 3-го вересня 1939, коли Англія разом з Францією виповіла війну Німеччині, Чеймберлін сказав в парламенті таке: „Все, для чого я працював ціле життя, чого надіявся і в що вірив в часі моєї політичної діяльності, нагло завалилося в страшний руйнів. Лишилися лиш одна річ, віддати усі сили і спосібності для побіди справи, для якої ми несемо такі великі жертви... Не можемо сказати, яку ролу можемо це відіграти, однак вірю, що доживу, коли гітлеризм буде знищений, а вільна Європа знову буде привернена до свободного життя“. Ці слова, як бачимо, відповісти не сповнились у хвилині, коли Чеймберлін покидав світ. Зате він відійшов у часі, коли його наслідник заповів Англії повну побіду.

Зо смертю Чеймберліна, Англія втрачає свого великого патріота, ідеаліста й гуманіста, що вірив, що світ таки може жити без воєн і кровопролиття.

ДОЗВОЛЕНО АНГЛІЙЦЯМ ВЧИТИСЬ АВІАТИКИ

ВАШИНГТОН. — Департамент війни дозволив малому числі англійських летунів вчизувати для „марсіан“, людей з іншої планети.

(Дальше буде).

С. ЧЕРКАСЕНКО.

ПРИГОДИ МОЛОДОГО ЛИЦАРЯ

РОМАН З КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ

ТОМ II.

(80)

Просидівши отак кілька порозьку дорогу одіжку й не хвилю, Крига заспокоївся трохи, розгладив руками опанчу, на якій лежав, і знов уклався, а думки всякі поплили вже повільніше, одна за одною, щодалі набуваючи потрібного для обміркування всякої важливої справи ладу, а не пурхаючи врозкид, як мотилі по луках. Тепер усі вони крутілися коло однієї, головної, що так раптом, несподівано майнула була сліпучою блискавкою в голові й аж кинула всім його тілом і трохи серця не зупинила... Чиж несподівано?.. Так вона, — почав пригадувати Крига, — вродилася, як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми вмовляв парубка канівського, Павла, їхати на Січ і дарувати йому й порозьку дорожню одіжку й не менше коштовну зброю. За-родилася, як той хробачок у капусті, потаємці навіть від нього самого, в серці десь аж на дні, жила там, годуючись його негасимою жагою до Павлової дівчини, росла, оберталася в тверду лялечку, з котрої ось допіру вилетів такий пишний мотиль. Пригадував усе це Крига й щодалі все більше переконувався в тім, що вона справді ніколи не кидала його, що вона через увесь той час, відколи він у Каневі, керувала не тільки його почуваннями, поведінкою, а й замірами всіми. Він як по-правді казати, давно-давно, чи не тоді ще, як він у Лейбнін коршми

З ДНЯ

БАРАНЯЧІ ЗАХВАЛЮВАННЯ.

Найвищий пахучий травиці баран ляг біля пса-вівчурі і віддався солодким мріям. „Ах, яке радісне життя, який гарний світ! Тільки люди роблять цей світ поганим. Не всі люди, лиш деякі. Пощо людям ворогувати? Пощо воювати, підбивати себе і поневолювати? Хіба мало для всіх травиці? Хіба треба точити з себе кров і жити в безперервним страху, що ось якийсь хижак злетить на тебе, виклює очі і висмокче кров? Чому не плакати братолобних почувань, чому не служити людству? Чому не створити всесвітню спілку вільних народів?“

Від тих приємних думок він аж заворушився. Шерез його бараняче тіло знало приємного почуття, що ось він як-сь розуміє світ; він шляхотний, він гуманний, він працюючий, він має добрі і справедливі переконання. Що більше, він робить все можливе, щоб ті переконання запанували на світі. Він навіть належить до організації, яка одиноким змагається до того, щоб ушастивити свій народ, ціле людство, цілий світ.

НАЙКРАЩА НА СВІТІ!

Згадавши про свою організацію баран піднявся на передні ноги і почав ось так промовляти до вівчурі: „Знаєш, брате вівчуре, що мене привернуло до моєї організації — це самий склад його членів та управи; все це люди, що не лише працюють, а й шанують працю; розуміються і захищають свої робітничі інтереси; не лізуть в пани; не перехоплюють собі панських світоглядів шкідливих для робітництва; не витрачають сил і часу на захист капіталізму; тим більше, що ніде в світі нема українських капіталістів, як певного стану, а тому ніякий національний інтерес не вимагає їх захисту. Члени моєї організації знають, хто вони є і не зрікаються своїх класових інтересів; пишуться своїм становищем працюючих людей; не збираються нікого поневолювати й визискувати, а тому не захищають капіталістичного ладу визискувачів“.

Немов мід пили слова з уст барана і справляли велику приємність не так вівчурі, як такі самому баранові. Він говорив це довго, захвалював свою організацію і осуджував чужі, мовляв: „Де їм до тих клівів і засад, які заступає моя організація!“

НЕДОВІРЧИВИЙ ВІВЧУР.

Вівчур цілий час слухав тих слів і мовчав. Але тепер він собі піднявся на передні ноги і запитав барана:

„Коли члени твоєї організації не лізуть в пани, не зрікаються своїх класових інтересів, а пишуться своїм становищем працюючих людей, то вони видно не бажують підносити на вищий щабель теперішнього суспільного устрою і хочуть залишити тим, чим вони є на віки“.

„А вжеж, що так“, згодився до коротким ваганням баран і додав: „Вони хочуть, щоб ті, що в вершу знизились до них, стали також чорноробами і разом з ними створили однокласову робітничу суспільність. Ми проти капіталістів визискувачів. Ми соціалісти. Соціалізм, це найкраща наука на світі, який належить подяка за все, що доброго колинебудь сталося на світі“.

ПИЛИП З КОНОПЕЛЬ.

Вівчур хвилину мовчав, а далі вивірив немов Пилип з конопель: „Та коли ти і твоя організація є за працюючих людей — соціалізм, а проти капіталізму, то чому ви в останні

американських виборах не боролися за соціаліста Нормана Томаса, а за Рузвельта, який ніколи не заперечував, що бореться за задержання сучасної американської капіталістичної системи? Чи пригадуєш собі, брате баране, як Рузвельт на адресу тих капіталістів, що його критикували, говорив: „Раз один пан у фраку і циліндрі впав у воду. Інший чоловік це завважив і витягнув пана з води. Але замість вдяки пан накинувся на нього, — як він смів повалити його фрак і циліндр?“ Так говорив Рузвельт, розуміючи під „паном“ американського капіталіста, а під чоловіком, що врятував його, себе. Чомуж ти, брате баране, в останніх виборах не поборював Рузвельта з його капіталістичною системою, але завзято агітував за ним і закликав усіх, щоб його поновно вибирали?“

АРГУМЕНТАЦІЯ.

Ти, вівчуре, мене лютуєш. Все виїздиш мені з Норманом Томасом і Рузвельтом. Норман Томас, безперечно, порядний чоловік. Він же соціаліст такий самий як я. Але Рузвельт, розумієш, також гейби соціаліст. А вжеж. Багато його реформ можна зачислити до соціалістичних. Ріжниця між політикою Рузвельта і соціалізму в дійсності нема“.

Вівчур заворушився начеб його вкусила блоха і відпав.

„Вибач, брате баране, але ти вироку собі брехун. Ти крутий і політичний обманець. Ось недавно на стежці я знайшов ледячку видану правдивою соціалістичною робітничою партією в Америці, яка подає соціалістичну програму, прийняту на крайовій конвенції цієї партії 29 квітня 1940. В ній на адресу теперішньої адміністрації говориться так:“

„Політичні посіпаки капіталістичної класи замирили робітників милостивими датами і „реліфом“ та обіцянкою заробітку після того, як наново підне продукцію. Але коли продукція знов рухалася і в грудні 1939-го року вже й перевищила свій верх в 1929-ім році, тоді й серйозні оборонці капіталізму мусили признати, що вища продукція безробіття не зменшила. Дарма, що витрачено мільони на „реліф“ і ще біліони на „лиття води в керничу“, і хоч реформу за реформами проголошували як нову „перемогу“ для робітників, і хоч раз ураз сипалися програми мешкальничого будівництва, переселення, публичних робіт і ще нових реформ, — проте безробіття і неперевіреність прожитку серед робітників не менші і не лекші як були“.

Ось так лише правдива американська робітничо-соціалістична партія, брате баране. Я в це не вірю, бо я не соціаліст. Але ти, брате-баране, соціаліст, а верзеш кат знаєш. Іди і дури своїх овець“.

Вівчурів ти не здурив.

ЗАСТУПНИК.

Александр Керк, що був колись в американській амбасаді в Берліні, поїхав до Римі заступати амбасадора Філіппа, котрий захорів.

ОСТАННЯ ПРИГАДКА ЧЛЕНАМ, А ГОЛОВНО ВСІМ ВІДДІЛОВИМ УРЯДНИКАМ У. Н. СОЮЗУ!

ДО ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ ОСТАЄТЬСЯ ВЖЕ ТІЛЬКИ ШІСТЬ ТИЖНІВ, А ШЕ Є ТАКІ ВІДДІЛИ, ЩО НЕ ВИКАЗАЛИ ПРАЦІ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ЦЕ НЕДОМАГАННЯ МОЖНА ШЕ НАПРАВИТИ, КОЛИ УРЯДНИКИ І ЧЛЕНИ ТАКИХ ВІДДІЛІВ ВОЗЬМУТЬСЯ ЗАРАЗ ДО ПРАЦІ ТА ПОСТАРАЮТЬСЯ ПРИЄДНАТИ ПРИНАЙМНІ ПО КІЛЬКА ЧЛЕНІВ.

ЯК ВЖЕ ВІДОМО, ТО З КІНЦЕМ РОКУ БУДУТЬ ПРОГОЛОШЕНІ В „СВОБОДІ“ ІМЕНА ТИХ УСІХ ЧЛЕНІВ І УРЯДНИКІВ, ЯКІ ВПРОДОВЖ ЦЬОГО РОКУ ЗОРГАНІЗУВАЛИ ЯКЕСЬ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ДОБРО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИМАГАЄ, ЩОБ НЕ БУЛО НІ ОДНОГО ТАКОГО ВІДДІЛУ І НІ ОДНОГО ТАКОГО УРЯДНИКА, ЯКИХ ВИСЛІД ПРАЦІ НЕ БУВ БІЛ ПОДАНИЙ В „СВОБОДІ“.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МОНТРЕАЛ, КВЕ. (КАНАДА).

Щоб загінити американсько-канадські українські зв'язки.

Як в Злучених Державах так у Канаді слідні намагання довести обидва сусідні краї до тіснішого зближення. Обидві демократії відчувають, що їм треба тепер іти спільним шляхом у багатьох справах, що є життєвими як для Злучених Держав так і Канади. Потребу зближення відчувають також і ті громадяни, що є з українського роду. Свідоміша їх частина добає, як у стейтах так і в Канаді, що є вказані тісніше духове зближення і між ними, що походять з України, чи є з українського роду. Ось тому і добре сталося, що можна було ці справи порушити в нашій громаді ще й публично, користаючи з нагоди, що Монреал відвідали гості до стейтів, а саме д-р Лука Мишуга, редактор „Свободи“, та п. Роман Слободян, головний фінансовий секретар і касир найбільшої допомогової української організації на американському континенті, якою є, як знаємо, Український Народний Союз. Ці відвідини дали нагоду до товариських розмов з ріжними нашими діячами на тему ріжних пекучих справ, що викликали війною і тим положенням, в якому опинилася Канада і Злучені Держави, а зокрема, в якому опинились ті, що хотіли б звідси далі допомогати ще й Україні визволитись зпід тоталітарних режімів. Ось ті теми порушено, як сказано, ще й публично, в неділю, дня 27. жовтня б. р.

До наших громадян, що гуртуються при товаристві „Провісита“, промовляв п. Р. Слободян. Зложивши привіт від найстаршої народної установи в стейтах найстаршій нашій організації в Монреалі, навязав їм промову до того, що на нараді зішлись батьки і матері, щоб порадились в справі Рідної Школи. Вказав на ті культурні цінності, які канадській українці вложили в Канаді, покликуючи між іншим і на те, що сказав про це недавно померший лорд Твідс-мюр, губернатор Канади, що дораджував канадським українцям платити далі українську мову, пісню і т. п. та збагачувати тим канадський культуру. Потім, на прохання привітання, подав п. Слободян ще вияснення про завдання і цілі У. Н. Союзу, та його фінансову силу, яка доходить до 6 мільйонів доларів.

В У. Н. Домі при українській греко-кат. парохії св. Михайла говорив д-р Л. Мишуга. В першу чергу згадав за пароху, о. П. Жана, та за ту дипломатичну акцію, яку довелося вести йому яких 20 років у справі оборони української державності, а в якій і о. Жан брав живу участь. Потім згадав за ту політичну і фінансову допомогу, яку давали українській визвольній справі американські й канадські українці. А в далішому згадав за ті давні часи, коли У. Н. Союз почав перший організувати наших людей в Америці, посилаючи між іншим, тому 45 років свого відпоручника до Канади. Був ним о. Нестор Дмит-

рів, один з перших американсько-українських піонерів, що то відправив на канадській землі першу українську Службу Божу. Передаючи привіт від У. Н. Союзу і „Свободи“, бесідник підкреслив, що ідеали цієї організації і цього часопису є ті, що об'єднували американських і канадських українців тому десятки літ. Вони повинні й тепер зближити їх ще більше, щоб можна було краще боротись за спільними ворогами та краще обороняти спільну і дорогу справу.

Того самого вечора говорив ще д-р Мишуга підчас вистави, яку влаштовано заходами Філії У.Н.О., а на яку прибуло велике число публіки. Тут бесідник розяснив точніше ті ідеї, що ввійшли в основу українського організаційного життя в Америці тому яких 50 років, а з яких зродились „Свобода“ і У. Н. Союз. Д-р Мишуга підкреслив, що на перших нарадах У. Н. Союзу, тому 46 років, виділили портрети Юрія Вашингтона і Тараса Шевченка на знак, що ті революціонери і великани людського є тим, яких духом живуть і житимуть американські українці. Українська справа, казав бесідник, який допомагали, допомагаємо й будемо допомагати, є чиста й справедлива. Хто вірний американським ідеалам, той мусить бути проти всякого насильства і гноблення одного народу другим, той мусить бути і проти гноблення українського народу. Ми, казав бесідник, що є американськими і канадськими українцями, походимо з старого народу, з того, що тому сотки літ вчив демократії інші народи, що видає козацтво, зо Запорозькою Січю, що сотками літ боролось з автократіями і насильством, обороняючи волю, свободу віри, право на вільне життя. Ось ті ідеї, це та „українська колімна“, до якої ми всі належимо, в стейтах і в Канаді. Це та, що боронить свободи і незалежності американської землі, а при тому бажає допомогти й Україні, щоб і вона могла тішитись подібним вільним і державним життям.

З усіх згаданих промов, як і з того, як широко публіка витала й приймала слова бесідників, ми монреальці довідались багато про організацію українського народного життя в стейтах. Ми набрали ще більшої віри у свої сили, коли чули, як то з малих початків наших бідних імігрантів виросла згодом така сильна, модерна, фінансова й ідейна установа, якою є Український Народний Союз, до якої належить є честю і гордістю кожної української одиниці.

Відвідини згаданих гостей в обидвох українських церквах, організаціях, як теж і серед поодиноких громадян уже принесли користі. Вже є нові члени, що зголосились вступити до цієї великої родини, що зветься У. Н. Союзом. Зазначимо, що в нас уже є відділ У. Н. Союзу, зорганізований за ініціативою організатора гом. С. Васкана. До управи того відділу входять такі громадяни: М. Єдлінський — голова,

Осип Чайківський — писар, а Микола Глібчук — скарбник. Ндіємось, що відділ тепер зросте в силу, збільшаючи свої ряди новим членством. С. В.

КЛІВЛЕНД, О.

Ювілей 112 від. У.Н.С.

Дня 6-го жовтня ц. р. відбулося тут свято, 30-літній ювілей сестрицтва П. Діви Марії, від. 112 У. Н. Союзу, полюблене з посвяченням американського і українського прапору.

Свято почалося походом при звуках банди з Українського Народного Дому на 14 вул. до української гр.-кат. церкви св. Петра і Павла.

В похіді виступали майже всі товариства в одностроях і братства та відділи У. Н. Союзу, Провидіння, Українського Робітничого Союзу і інші організації.

По посвяченню прапорів, котрого доконав ново прибулий парох о. Дмитро Греско, всі товариства і братства вернулися походом до У. Н. Дому, де передсідниця сестрицтва, п. Ліско, отворила свято і поклікала о. Греску до виголошення вступного слова. Бесідник пояснив, що для народу означає прапор і як кожна нація повинна свій прапор шанувати. Описав передсідниця поклікала запрошену на свято п. М. Малевич, заступницю головного передсідника У.Н.С., до виголошення головного реферату. Пані Малевич широко і зрозуміло пояснила цілі Українського Народного Союзу, а також стремління українського жіноцтва, даліше поклікала до слова п. О. Малицького, секретаря головної контролі Українського Народного Союзу. В англійській мові говорила поклікана пані Палівода, головна радна У. Н. С.; п. передсідниця відділу поклікала також найстаршу членницю сестрицтва паню П. Волянську, та представила наймолодшу членницю Ф. Феско.

По тих промовах передсідниця запросила зібраних на спільний обід, котрий розпочав о. Греско молитвою. По перечитанню зложених жертв передсідниця п. Ліско подякувала за жертви і передала даліше ведення свята п. Малицькому, котрий по короткій промові уділював голос усім репрезентантам товариств і братств. Перший говорив Теодор Грицей, складаючи щирі побажання сестрицтву в далішій праці над відділом та пояснив тяжку працю місцевих урядників в цілі утримання свого товариства чи братства в такому порядку, як це роблять урядники сестрицтва відділу 112 У.Н.С. через 30 літ. Даліше говорили на ріжні теми, складаючи рівночасно свої побажання для сестрицтва: М. Періг, М. Бойко, Н. Бусько, Д. Шмага, І. Попович, Волянський, о. Греско і інші.

Підчас отворення свята на гали співав хор української гр.-кат. церкви св. Петра і Павла, під проводом дякоучителя п. Шостачка.

По обіді була забава з танцями до пізньої ночі. Треба додати, що урядники сестрицтва старались все приготувати якнайкраще, так, що кожний був вповні задоволений. Теодор Грицей.

АРТИСТКА-СПІВАЧКА

О. ЛЕПКОВА

ВИСТУПІТЬ

В КОНЦЕРТАХ

BETHLEHEM, PA.	ALLENTOWN, PA.	OLYPHANT, PA.
НЕДІЛЯ, 17. ЛИСТОПАДА	НЕДІЛЯ, 17. ЛИСТОПАДА	СУБОТА, 23. ЛИСТОПАДА
год. 3. попол. ЛИСТОПADOBE СВЯТО	год. 7:30 ввечорі ПАРOXІЯЛЬНА САЛЯ	год. 7:30 ввечорі САЛЯ УКР. КАТОЛ. ПАРOXІЯ
Українська Саля	3rd & CARLSON ST.	

БАЙОН, Н. Д.Ж.

УКРАЇНСКА ПРАВ. ПАРOXІЯ СВ. СОФІЇ
39 В. 22 ул., Байон, Н. Дж.
обходитиме торжественно

ЛИСТОПADOBE СВЯТО

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 17, 1940)

В 4. год. пополудні, в церкві при В. 27. ул., де відбуваються тимчасово богослуження, відслужить о. д-р В. Клодницький ПАНАХИДУ за поглиблених Героїв в боротьбі за Волю українського народу, а вітатиме в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 35 В. 19. ул., відбується

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

Вступне слово виголосить гр. Ю. Бойко, предс. пар. В концерті візьмуть участь: церковний хор під дир. П. Букати, також шкільні діти та промови. Святочну промову виголосить о. д-р В. Клодницький. На це святочне торжество ширко запрошує Вас — Комітет.

УВАГА! НЮАРК І ОКОЛИЦІ!

УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА В НЮАРКУ

ЛИСТОПADOBOY АКАДЕМІЮ

В СІЧОВІЙ ГАЛІ, 506 — 18 ЕВЕНЮ

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 17, 1940)

в год. 3. пополудні.

На Академії будуть промовляти п. проф. Григорієв та пастор Кузів. Вступ 25 центів.

Ви все віддали, що лиш дати могли: ЧЕСТЬ, СЛАВУ І ВОЛЮ... Так і ми повинні віддати свій довг хоч в частині ТИМ ГЕРОЯМ, своєю масовою участю в Академії.

Комітет.

КЛІВЛЕНД, ОГАІО

ЗАХОДОМ СПІВАЧКО-ДРАМАТИЧНОГО ГУРТКА „БАНДУРИСТ“ при Українській Православній Громаді

відбудеться веселе представлення в 4 діях

ДЯЧИХА

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 17, 1940)

В САЛІ 2280 W. 11 ST., CLEVELAND, O.

Головну роллю Дячихи відіграє пані М. Зінська.

Початок у 6. год. веч. Вступ 35 центів.

ЗАХОДОМ СЕСТР. СВ. ОЛЬГИ ПРИ УКР. ПРАВОСЛ. ГРОМАДІ

відбудеться

TURKEY SUPPER

В СУБОТУ, 23. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 23, 1940)

В САЛІ НАРОДНОГО ДОМУ, 2253 W. 14 ST., CLEVELAND.

По вечері Б А Л А

Вступ лише 75 центів.

Комітет сердечно запрошує своїх членів і симпатиків, як на представлення так і на вечеру.

Комітет.

УВАГА! ФЛОШІНГ, ЛОНГ АЙЛЕНД! УВАГА!

У НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА 1940.

в „ODD FELLOWS HALL“

136-39 — 39th AVENUE, FLUSHING, LONG ISLAND.

БОГОСЛУЖЕННЯ

зприводу відкриття укр. правосл. церкви під юрисдикцією Єпископа Богдана.

Початок у год. 10. рано.

Богослуження відправитиме о. Вас. Федішин.

Запрошується: Каледж Пойнт, Гвайтстоун, Джамайка, Меспит, Елмерст, Корона, Вудсайд, Джексон Гейтс, Асторія й околиці.

КОМІТЕТ.

Петро Мартинюк, Михайло Притика, Іван Федорів.

УВАГА! НЮАРК, Н. Д.Ж., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ТОВАРИСТВО ім. МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО,

відділ 219. Українського Народного Союзу

— влаштує —

ВЕЛИКИЙ БАЛ

В СУБОТУ, 16. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 16, 1940)

В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ,

675 SOUTH 19th STREET, NEWARK, N. J.

Початок у годіні 7. ввечером.

Товариство запрошує на цей бал українське Громадянство, де при веселій забаві та при добрій музиці зможете провести весело свій час.

За добру забаву ручить — Комітет.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

А ТИМСАМИ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ

ШІСТЬ-МІЛІОНОВОГО МАЕТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

ФУТРА МИХАЙЛА ТУРАНЬСЬКОГО

ВИРОБЛЕНІ У ВЛАСНІЙ ФАБРИЦІ

FEATURING BLACK PERSIAN LAMB

In the new Yoke Backs and Rippling Lines.

Style, quality and workmanship are combined in our coats. Made to your individual measurement in our own establishment.

In different types of Persian Lamb character skins.

Select your own choice of skin and your style.

Combine these into a beautiful coat.

We are not affiliated with any other branches.

The Below Address is Our only location.

MICHAEL TURANSKY

350 - 7TH AVENUE

NEW YORK, N. Y.

Thursday till 8 P.M.

Lackawanna 4-0973

SATURDAY TILL 5 P.M.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШІЙ ЦІННИК КНИЖОК ДО: "СВОБОДА," 81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Бр. св. Йосафата, від. 217, відбудуться в неділю, 17. листопада, в годині 2. пополудні, в галі парохіальній, Гудсон ул. Притягують всіх членів як місцевих, так і позамісцевих на збори в кінці, бо в цей час і цього року, будемо класи кандидати на уряд на 1941 рік. Ви, догуючі члени, які залігаєте з двіма, просити нас вирішити на цих зборах, щоб уряд мав дати точне справоздання з цього року на річних зборах, бо як це не виповниться, то з'являється суспендовані, і щоб потім не нарікали на себе і уряд, бо є такі члени, що їх нагадується спеціальною поштою і так не слухають; ті члени, які були повідомлені минулого місяця, а не виконували свій обов'язок цього місяця, будуть суспендовані. — Мих. Рудий, предс.; П. Паснак, кас.; А. Іванів, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Сестрицтво Н. З. П. Діви Марії, від. 112, буде мати місячні збори в неділю, 17. листопада, зараз по Сл. Божій, як звичайно, в галі церковній. Просити всіх членів зійтись на час призначений. Пригадаємо догуючим вирішити свої загалі вкладки, бо можливо треба буде й суспендувати. Просимо нас, сестри, старатися прийти всі на збори і пригрозити з собою нових членів і вищих дітей випити до Сестрицтва, а ми будемо вам за це дякувати. — Марія Ліска, предс.; Катерина Габрієльська, фін. секр.; Софія Лазука, кас.; Домініка Романович, рек. секр.

ВУНСОКЕТ, Р. АФ. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 17. листопада, в церковній галі, 74 Геріс Ев., в годині 1. пополудні. Просити всіх членів прийти на ці збори на означений час. Догуючі члени повинні вирішити свій довг до річних зборів. На тих зборах буде списуватися нових членів до товариства і до У. Н. Союзу. — І. Кокотський, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 170, відбудуться в неділю, 17. листопада, в годині 6. вечером, в У. Н. Домі, 181-183 Файт ул. Обов'язком кожного члена прийти на збори і заплатити свої вкладки до У. Н. Союзу й Тов. Січ. Рівнож є важні справи до рішення, котрий відділовий уряд сам не може рішити. — С. Безушко, предс.; М. Фурка, кас.; Т. Наконечний, фін. секр., 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

ДІТРОЙТ, МІШ. Збори Бр. св. О. Ніколая, від. 175, відбудуться в неділю, 17. листопада, в годині 12.30 пополудні, в У. Н. Домі, Мартін і Міш. ул. Просити членів прийти на час, щоб уряд не чекав до пізньої години. Догуючі члени повинні вирішити свій довг, який мають, щоб не наразуватися на суспенду. Нагадується тих членів, котрі мають позички, щоб платили бодай процент. — В. Братусь, предс.; В. Білінський, кас.; В. Бартош, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. Збори Бр. Рожда Пресв. Богородиці, від. 259, відбудуться в неділю, 17. листопада, в 2. годині пополудні, в галі парохіальній, 4950 Сант Палайя ул. Просити всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до пологодження. — Василь Горинь, предс.; Василь Гула, кас.; Іван Побушський, рек. секр.

ОЛІФАНТ, ПА. Місячні збори Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, відбудуться в неділю, 17. листопада, точно в 12. годині сполудне. На зборах будуть порушені дуже важні справи, для того просити всіх місцевих і позамісцевих членів зійтись на час. Як рівнож пригадується членам нашого відділу, котрі обіймали в тім році приєднати хоч по одному членові, а чомусь того не виконали. Проте нам остається ще місяць часу до виконання свого обов'язку, отож позамісяч до роботи, щоб і наш відділ був зачислений до тих, що працювали. — Гр. Сайкевич, гол.; Т. Мороз, кас.; Н. Саламха, секр.

ІОНКЕРС, Н. П. Митинг Тов. Подільська Січ, від. 8, відбудуться в неділю, 17. листопада, в 2. годині пополудні, в галі Укр. Клубу, 13 Вашингтон ул. Просити членів явитись і вирішити свої вкладки. — Н. Чолій, предс.; В. Мандзія, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 16. листопада, точно в год. 8. вечір. Біжучі справи буде пологоджувати секретар вже від год. 7. вечір. Тому, що є багато важних справ до вирішення, привалять усіх членів обов'язкова. — Уряд.

АРЕШТОВАНИЙ З РЕВОЛЬВЕРОМ.

Д-р Юніон С. Ворд, 78-літній ньюйоркський лікар, котрого арештовано на вічу Вілкого, бо він мав у кишені набитий револьвер. Якесь жінка це доглянула й донесла поліції.

УВАГА! ПРОВІДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ

відбудеться

ЛИСТОПАДОВЕ СЬЯТО

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 17, 1940)

В САЛІ К. of P. HALL, 380 ELMWOOD AVE.

Початок у 2. годині поп. Вступ 35 ц.

Зараз по Службі Божій відправиться панакхидя по полягалих борцях за волю України. Концертна програма під управою о. М. Мостенського. Після концерту відіграється гарне ПРЕДСТАВЛЕННЯ в двох діях. Визнається всіх свідомих українців до численної участі.

Комітет.

ПОЗІР! НЬО ЙОРК, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ВІДІЛ 204. УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

В НЬО ЙОРКУ, Н. Я.

владштує представлення

„ЯКЕ ТІХАЛО, ТАКЕ ЗДИБАЛО“

комедія на 2 дії

В НЕДІЛЮ, 17. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 17, 1940)

В САЛІ УКР. ПРАВ. ГРОМАДИ, 334 ІСТ-14. ВУЛИЦЯ.

Початок год. 6-та вечір. Вступ 40 ц.

По виставі ПЕРЕДЗАПУСТНИЙ БАЛЬ.

На таку гарну виставу й передзапустний баль запрошуються всіх членів 204. відділу У.Н.С. й всіх українців міста Нью Йорку.

Уряд 204. відділу У.Н.С.

Regardless of Price
NO BETTER WHISKEY IN ANY BOTTLE
SINCE 1823

60 Proof, 70% grain neutral spirits
WILSON DISTILLING Co. Inc. Bristol Pa.

УВАГА АНГОНІЯ І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ УКР. КАТОЛ. ПАРОХІЙ В АНГОНІ, КОНН.

владштується

силами Укр. Церков. Хору і шкільних дітей

ЛИСТОПАДОВЕ СЬЯТО

В НЕДІЛЮ, NOV. 17, 1940

в 3. год. пополудні

В ЛІБЕРТІ ГОЛ.

Бесідники чужі й свої.

Хори під управою Р. Гвоздєвича.

ВСІ ЧАСТИ до направи ПЕЧЕРИ, вуглевих, газових, нафтових, огріваюч парюю й гарячою водою, як також усія нові печі можете дістати в:

STOVE MFRS CORP.,

182-186 Mulberry St., Newark, N. J.,

зараз коло пожежарні при Lafayette St. Телефон: MA 2-2913.

Даром пробка

ЗІЛЛЯ

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Тепер є небувала нагода для всіх, що терплять на неможливість шлуночка й випробували контоїні ліки й засла, а не найшли полегши. Тим усім поручуємо спробувати даром Зілля Мілертона, котрий не запарюється ні гарячою, а споживається в натуральній формі. По випитті пробки переконаєтеся, як скучно діляють в неможливість таких, як киси шлуночка, гази, нестерпність, запір, брак апетиту, біль голови й інші неможливі, котрі походять зо злого травлення. Щоби переконались, пишіть по пробку.

Спеціальна Оферта по знижених цінах.

1 Package Millerton .75

2 " " 1.25

3 " " 1.75

6 " " 3.00

Питайте за зіллям Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишіть до:

J. S. MILLER, Inc., Dept. U.,

P. O. Box 628, Newark, N. J.

Single package not sent C.O.D.

Small postage stamps acceptable.

Ціни важні лише при замовленні просто з головного офісу.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОБИС „СВОБОДА“.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛФІЮ І ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ

cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA.

Tel. Market 1320

ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

СЕМЕН П. КАНА

Український ПОГРЕБНИК

Цілий похорон навіть за \$150

433 STATE ST., PERTH AMBOY, N.J.

Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга шира і чесна.

Main Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave., NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

Branch Office (Phila): 969 SOUTH BROAD ST., TRENTON, N. J.

Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

заряджує погребми по ціні так низькій як \$160

Обслуга найкраща.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОНКС, БРООКЛІН, НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.

Tel.: Melrose 5-6577

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ

НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання про цікаві шляхетські й купецькі інтриги з часів, коли історична Польща правила Україною, а турки правильно називали на неї на грабін.

ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.

„IS V O B O D A“

81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346

JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 154. Засуджений.

WHEN THE GUN WAS TURNED ON HIM, TARZAN HAD TIME ONLY TO STRIKE ZALIM'S HAND UPWARD.

THE POWERFUL BLOW SENT THE REVOLVER FLYING INTO THE AIR!

ONE OF THE JUNGLE PIRATES CAUGHT IT, AND COVERED THE APE-MAN FROM A SAFE DISTANCE.

"WE HAVE NO FURTHER USE FOR TARZAN," ZALIM SNARLED, "KILL HIM---NOW!"

В хвилині, як Залім націлювався до Тарзана, той успів лиш вдарили руку Заліма — і підбити її вгору.

Але тим могутнім ударом він вибив револьвер з руки Заліма. Револьвер полетів високо в повітря.

Один з піратів схопив у повітрі цей револьвер і відразу з певної віддалі загрозив малоплюдові.

„Тарзан нам більше потрібний“, просичав Залім. „Вбийте його зараз“.